

VIER AVONDLIEDEREN

1. Acht uur

Acht zware slagen vallen uit de toren,
wegdeinend in de wijde, ijl verklinkend
tot fijne trillers, in de stilt' verloren...
Een wagen vult, dof op de keien klinkend'
de avondstraat met raat'lende geruchten.
Nu vouwt de nacht zijn vleugels om de landen
en donk'ren diep de strakgetrokken luchten.
Doorzichtige dampen drijven langs de randen
der weiden, waar de wilgen dromen...
Loom klimt de koop'ren maan met kleurentover
van rood en ros, die d'oosterkim omzomen
de hemel in, de nevelbanken over.

2. Aan zee

De stilte staat over de wijde waat'ren
met ginder ver de rode zonnebal
die nog wat late perelmoeren stralen
zendt uit het rosomrande wolkendal.

Een lichte weg leidt uit de gouden grotten
in lage wolkenwallen, hoekig uitgehold,
over de even rimpelende golven
tot waar wat rillend schuim de oude dijk berolt.

O, laat ook mij de glanzende geheimen
die diep daarbinnen in de wolkenwal
in de gouden grotten zich verborgen houden
onthullen, dat 'k toch niet eeuwig wachten zal.

3. Herfstavond

Weer trekken door de zwavelgele luchten,
dooraderd van een violette schijn,
de stille, somberzwarte vogelvluchten,
naar 't lokkend verre, langs onzichtb're lijn.

Weer wenen langs de groenig-zwarte grachten
de bomen in de vale schemering.
Hun gouden bladertranen, zijn als klachten
om al het schone dat (...) verging.

De najaarswind loopt langs de kale takken,
voorbij de grauwe gevels aan de gracht,
langs al die oude wank'le huizenwrakken,
gelaten wachtend de nabije nacht.

4. Zo in de avond

Zo in de avond, als de stilte komt
en moede monden zachte woorden zeggen
en moede mensen zich te ruste leggen,
zo in de avond als de stilte komt,
dan gaat er soms een hunk'ring van verlangen
naar iets dat niet in woorden is te vangen
door mijn ziel, een huivering zo zacht.
O, als de daagse dingen eind'lijk zwijgen,
dan kan ik enkel 't hoofd ter handen neigen -
maar mijn verlangen blijft en wacht en wacht...

Vier liederen gecomponeerd ter gelegenheid van
de honderdste verjaardag van Maaïke de Boer-Glas, mijn grootmoeder (1909),
op (licht geredigeerde) teksten van Elias P. de Boer (1908- 1970), mijn grootvader.